

114. РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У СТУДЕНТСЬКОМУ САМОВИЗНАЧЕННІ

О.А. Литвиненко, О.І. Некоз, Є.В. Штефан

Національний університет харчових технологій, м. Київ

Ніякі сучасні засоби навчання — мультимедійні, віртуальні, дистанційні технології не можуть забезпечити вибір студента для його подальшої реалізації як кваліфікованого спеціаліста. Сприяти цьому може лише виховна робота викладача. Її метою є спрямування студентів на обрання подальшого життєвого шляху, вибір свого напрямку для найкращого проявлення умінь та навичок, одержаних під час навчання. В цьому випадку викладач — наставник під час зборів групи, відвідуванні гуртожитку, проведенні занять повинен постійно наголошувати на необхідності опанування дисциплін навчального плану.

В умовах ринкових відносин професійним знанням та навичкам завжди надається перевага при працевлаштуванні. Працедавець не завжди дивиться на кваліфікаційний диплом, а звертає увагу на додаток до нього. Звичайно, якщо там всі оцінки на задовільному рівні, — шанси працевлаштуватись на достойну роботу досить проблематичні. Кожний з студентів сприймає мотивацію до навчання по-різному. Якщо є мета стати фахівцем — це мотивація найкраща.

Приклад випускників має бути орієнтиром для студентів початкових курсів. Вони не лише відмінно вчилися, але і брали активну участь в громадській роботі. Наприклад, один з випускників факультету «Інженерної механіки та пакувальної техніки» на співбесіді при працевлаштуванні на філію однієї з іноземних фірм показав такі професійні знання з дисциплін кафедри «Машинобудування, стандартизації та сертифікації обладнання», що перекладач не встигав кваліфіковано перекладати його відповіді. Як підсумував працедавець, «легше навчити перекладача, ніж інженера-механіка». Хіба це не є результатом не лише бажання студента забезпечити собі перспективну роботу, але і результатом його власної мотивації до навчання, здобуття знань на належному фаховому рівні?